

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D., a soudců Mgr. Lenky Oulíkové a Mgr. Miroslava Makajeva v právní věci

navrhovatelů: a) K. S.,
bytem X,

b) K. O.,
bytem X,

oba zastoupeni advokátem Mgr. Hynkem Navrátillem,
se sídlem Na Florenci 1, Praha,

proti

odpůrcům: 1. **Městský úřad Lysá nad Labem**,
se sídlem Husovo náměstí 23, Lysá nad Labem,
2. volební strana **Společně pro Lysou**,
jednající prostřednictvím zmocněnkyně M. Č., bytem X
3. volební strana **Lysá nás spojuje**,
jednající prostřednictvím zmocněnce J. B., bytem X,
4. volební strana **ANO 2011**,
jednající prostřednictvím zmocněnkyně V. Š., bytem X,

za účasti: Mgr. R. B.,
bytem náměstí X,

o návrhu na neplatnost voleb do Zastupitelstva města Lysá nad Labem konaných ve dnech 23. a 24. 9. 2022,

takto:

- I. **Návrh se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. **Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Navrhovatelé doručili dne 7. 10. 2022 soudu návrh, jímž se domáhají vydání rozhodnutí, kterým by soud rozhodl o neplatnosti voleb do Zastupitelstva města Lysá nad Labem konaných ve dnech 23. a 24. 9. 2022. V návrhu uvedli, že odpůrce č. 3 vedl po celé 4 roky proti dosavadnímu vedení města zcela cílenou diskreditující kampaň mající za cíl vylíčit dosavadní zastupitelstvo prakticky jako zločineckou organizaci, která s prostředky města hospodářší zcela nezodpovědně, přičemž město jako takové pod jeho správou zažívá nebývalý

úpadek. Lživá nařčení vytrvale šířil a nadále šíří skrze vlastní web, facebook a periodikum. Navrhovatelé se dlouhodobě snažili proti této kampani ohrazovat a jednotlivé smyšlené a lživé informace podáváné odpůrcem č. 3 vyvracet. Vrcholem této politické kampaně bylo tvrzení odpůrce č. 3, že stávající zastupitelstvo města pod vedením navrhovatele b) chce na území města realizovat výstavbu ubytovny pro dva tisíce sezónních pracovníků a že vedení města v čele s navrhovatelem b) si tímto zahrává s bezpečností občanů města, způsobuje zhoršení kvality života v Lysé nad Labem a ve svém důsledku způsobuje i snížení cen nemovitostí ve městě. Jednání odpůrce č. 3 tak tímto porušilo veškerá pravidla seriózně vedené volební kampaně. Nebylo výjimkou, že členové výše uvedeného politického uskupení v období těsně před vlastními volbami navštěvovali mnohé občany v Lysé nad Labem přímo v jejich domácnostech a zahlcovali je zcela lživými informacemi o údajných skandálech a nezodpovědném hospodaření navrhovatelů a tím i celého dosavadního vedení města. Odpůrce č. 3 neváhal ve své kampani používat metody, které jsou za hranou platných právních předpisů. Jednotlivé voliče úmyslně uváděl v omyl a šířil poplašné zprávy nemající nic společného s realitou. Navrhovatelé jsou přesvědčeni, že toto jednání nesoucí mnohdy i prvky trestné činnosti výrazně ovlivnilo výsledky napadených voleb.

2. Odpůrce č. 2 se s podaným návrhem ztotožnil. Ve svém vyjádření předně provedl rozbor právní úpravy a judikatury vztahující se k volební kampani. K věci samé pak uvedl, že postup členů či příznivců odpůrce č. 3 při osobních kontaktech s mnohými občany Lysé nad Labem a s jejich zahlcováním zcela lživými informacemi o údajných skandálech a nezodpovědném hospodaření navrhovatelů (jak navrhovatelé v návrhu tvrdí) tak logicky musí zanechat stopy v myslích adresátů. Podmínkou svobodných voleb je samozřejmě svobodná výměna názorů mezi kandidáty, tak aby se voliči mohli rozhodovat na základě všech relevantních informací. Přitom se předpokládá, že problém uveřejňování nepravdivých či zavádějících informací anebo znevažujících názorů o ostatních kandidátech je řešen ekvivalentní možností protikandidátů takové výroky stejně medializovaně odmítnout a uvést na pravou míru. Tak tomu však v případě navrhovatelů není, když samo o sobě je takové předestřené řešení nedostačující, jelikož (zjednodušeně řečeno) na obviněném vždy zůstane nějaké podezření. Odpůrce č. 2 doplnil, že v nepravdivém obviňování odpůrce č. 3 pokračuje i po proběhlých volbách.
3. Odpůrce č. 3 ve svém vyjádření uvedl, že o projektu podnikatelského inkubátoru, který ze všech dostupných výkresů vykazoval znaky ubytoven, se odpůrce č. 3 dozvěděl na jaře 2019, tedy více jak tři roky před komunálními volbami. Pokud měla být kritika tohoto projektu vrcholem neregulérní volební kampaně odpůrce č. 3, pak se nejspíše muselo jednat o jiné volby než volby komunální. V projednávané věci je však toto tvrzení navrhovatelů naprosto irelevantní. Odpůrci č. 3 se navíc nechce věřit, že by navrhovatelé za celé 3 roky nedokázali rozumně vysvětlit své počínání, zvláště pak za situace, kdy navrhovatelka a) byla uvolněnou radní a navrhovatel b) byl starostou, přičemž oba z titulu svých funkcí ovládali veškerá tištěná i audiovizuální média města Lysá nad Labem. Lživé informace měl odpůrce č. 3 šířit prostřednictvím svého webu, facebooku a periodika. Ano, spolek Lysá nás spojuje, z.s. (tím pádem i odpůrce č. 3) má svůj web (www.lysanasspojuje.cz), svůj facebookový profil a od května 2019 začal vydávat vlastním nákladem tiskovinu Bez cenzury. Oba navrhovatelé také mají svůj facebookový profil; Společně pro Lysou, za kterou oba navrhovatelé kandidovali, má také svůj facebookový profil a rovněž i webovou stránku (www.cssd-lysanadlabem.cz) a nic navrhovatelům nebránilo vydávat na své vlastní náklady tiskovinu. Navrhovatelé dále jako vrcholní zástupci města Lysá nad Labem ovládali facebookový profil města Lysá nad Labem, z rozpočtu města byla hrazena místní televize, dále audiovizuální služby a konečně 1x

měsíčně vycházelo v tištěné podobě městské periodikum Listy, které bylo zdarma distribuováno do všech domácností v Lysé nad Labem. Jelikož vedení města v čele s oběma navrhovateli zavedlo v Listech v roce 2019 cenzuru (opozičním zastupitelům nebylo umožněno v Listech cokoliv publikovat vyjma textu o tisíci znacích v okénku zastupitele) a docházelo k mazání politicky nevyhovujících komentářů z facebookového profilu města, nezbylo odpůrci č. 3 nic jiného než začít o dění ve městě informovat prostřednictvím svých informačních kanálů, a to včetně tiskoviny. Tiskovina Bez cenzury vyšla 2x v roce 2019, 3x v roce 2020, 3x v roce 2021 a 2x v roce 2022, tedy zdaleka ne tak často jako Listy, ve kterých oba navrhovatelé měli neomezený prostor (místem i financemi) pro to, aby představili svoji práci, vysvětlili své projekty a vyjádřili své názory, což ostatně celé čtyři roky pilně činili. Odpůrce č. 3 si proto dovoluje konstatovat, že pokud by měl kdokoliv právo vznést stín pochybností o regulérnosti předvolební kampaně v Lysé nad Labem, byli by to pouze a jen členové kandidátních listin, které nebyly zastoupené ve vedení města Lysá nad Labem. Mezi ty však navrhovatelé nepatří.

4. Osoba zúčastněná na řízení (kandidátka zvolená ve volbách do zastupitelstva na kandidátní listině odpůrce č. 3) se ztotožnila s vyjádřením odpůrce č. 3. Dále uvedla, že návrh neobsahuje žádné konkrétní tvrzení a na jeho podporu ani žádný důkaz, z nichž by bylo možné vůbec jen dovodit byť i jen jednu nezákonnost, která předcházela samotným volbám do Zastupitelstva města Lysá nad Labem. Pokud by soud i přesto v rámci volební kampaně porušení zákonného ustanovení shledal, takové porušení by neovlivnilo hrubým způsobem volební výsledek. Občané Lysé nad Labem svůj názor na chování a jednání navrhovatelů jasně deklarovali ve volbách tím, jakým způsobem volili.
5. Odpůrci č. 1 a č. 4 se k návrhu nevyjádřili.
6. Navrhovatelé se v replice ztotožnili s vyjádřením odpůrce č. 2. K vyjádření odpůrce č. 3 uvedli, že se tímto vyjádřením odpůrce č. 3 sám usvědčuje z cíleně nepoctivé volební kampaně.
7. Soud si od odpůrce č. 1 vyžádal informaci, zda navrhovatelé byli ke dni uzavření stálého seznamu voličů, včetně jeho doplňku, podle § 28 odst. 4 zákona č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o volbách“), zapsáni v tomto seznamu či jeho dodatku. Odpůrce č. 1 sdělil soudu, že navrhovatelé byli zapsáni ve stálém seznamu voličů. Správnost těchto informací soud ověřil v předloženém výpisu ze stálého seznamu voličů.
8. Z § 90 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), plyne, že návrh na neplatnost voleb, na neplatnost hlasování i na neplatnost volby kandidátů mohou za podmínek stanovených zvláštními zákony podat občan, politická strana nebo nezávislý kandidát anebo sdružení nezávislých kandidátů a sdružení politických stran nebo politických hnutí a nezávislých kandidátů. Je tedy zřejmé, že okruh aktivně legitimovaných subjektů má být konkrétně vymezen jednotlivými volebními zákony. V případě voleb do zastupitelstev obcí je okruh aktivně legitimovaných osob vymezen v § 60 odst. 1 zákona o volbách, a to tak, že návrh může podat každá osoba zapsaná do seznamu ve volebním okrsku, kde byl člen zastupitelstva obce volen, jakož i každá volební strana, jejíž kandidátní listina byla zaregistrována pro volby do tohoto zastupitelstva. Okruh aktivně legitimovaných osob je stejný pro všechny tři typy návrhu ve volebních věcech.
9. Navrhovatelé podali návrh jako osoby zapsané do seznamu voličů pro volby do Zastupitelstva města Lysá nad Labem. Soud ověřil, že navrhovatelé byli ke dni uzavření stálého seznamu

- voličů dle § 28 odst. 4 zákona o volbách zapsáni v tomto seznamu. Navrhovatelé jsou tedy legitimováni k podání návrhu.
10. Podle § 60 odst. 3 zákona o volbách může navrhovatel podat návrh na neplatnost voleb, má-li zato, že byla porušena ustanovení tohoto zákona způsobem, který hrubě ovlivnil výsledek voleb.
 11. Navrhovatelé se návrhem výslovně domáhají určení neplatnosti voleb. V této souvislosti je třeba zmínit, že dle ustálené judikatury ve volebních věcech není soud vázán označením návrhu ani petitem formulovaným navrhovatelem a je oprávněn návrh překvalifikovat, a to v návaznosti na charakter vad volebního procesu, na které navrhovatelé poukázali (srov. usnesení NSS ze dne 20. 11. 2014, čj. Vol 23/2014 – 110). Vzhledem k tomu, že navrhovatelé spatřují vadu volebního procesu ve vedení nepoctivé volební kampaně jednou z volebních stran, jedná se o návrh na neplatnost voleb dle § 60 odst. 3 zákona o volbách. Navrhovateli vytýkaná vada volebního procesu může být odstraněna pouze opakováním volební kampaně, čehož lze docílit pouze prohlášením neplatnosti voleb. Soud tedy projednal návrh jako návrh na neplatnost voleb. Jako s odpůrci jednal s volebními stranami, na jejichž kandidátní listině byli uvedeni zvolení kandidáti (§ 90 odst. 2 s. ř. s.).
 12. Z ustálené judikatury Ústavního soudu ve věcech volebních plyne, že pro procesní úpravu volebního soudnictví a postup v takovém řízení platí vyvratitelná domněnka, že volební výsledek odpovídá vůli voličů. Předložit přesvědčivé důkazy k jejímu vyvrácení je povinností toho, kdo volební pochybení namítá. Žádný soudní zásah nesmí ohrozit svobodné vyjádření názorů lidu při volbě jeho zástupců a musí odrážet, resp. nemařit snahu o zachování integrity a účinnosti volební procedury, zaměřené na zjištění vůle lidu prostřednictvím všeobecných voleb. Následné zpochybňování výsledků voleb bez prokázání závažných volebních vad hrozí podryváním demokratické legitimacy zvolených zastupitelských orgánů a aktů, které přijímají. Byla-li vůle lidu svobodně a demokraticky vyjádřena, žádné následující zásahy nemohou tento výběr zpochybnit, s výjimkou existence přesvědčivých důvodů v zájmu demokratického pořádku. S výjimkou nejzávažnějších pochybení ve volební proceduře musí státní moc, reprezentovaná volebními soudy, zachovávat zdrženlivost ve své ingerenci a vyvarovat se aktivismu. Rozhodnutí voličů jako suveréna může soudní moc změnit jen ve výjimečných případech, jestliže vady volebního procesu způsobily nebo mohly prokazatelně způsobit, že by voliči rozhodli jinak a že by byl zvolen jiný kandidát (nález ze dne 10. 2. 2015, sp. zn. III. ÚS 3673/14).
 13. Ustanovení § 60 odst. 3 zákona o volbách, ve znění zákona č. 322/2016 Sb., jímž bylo toto ustanovení s účinností od 1. 1. 2017 novelizováno, je třeba ve světle usnesení NSS ze dne 15. 2. 2018, čj. Vol 16/2018 – 33, vykládat tak, že pojem „hrubé ovlivnění“ je co do intenzity ekvivalentem pojmu „zatemnění“ užívaného dřívejší judikaturou. Vada volebního procesu tedy musí dosahovat takového stupně intenzity, že je možno se důvodně domnívat, že pokud by k protizákonnému jednání nedošlo, nebyl by kandidát zřejmě vůbec zvolen; zjednodušeně řečeno jde o tak intenzivní vadu, která způsobuje „zatemnění“ volebních výsledků, tedy jejich zásadní zpochybnění. Nejvyšší správní soud poukázal na to, že nadále nepostačuje předpoklad pouhé potenciality vlivu porušení zákona na výsledek volby, neboť po novelizaci je třeba zabývat se tím, zda porušení zákona výsledek volby skutečně ovlivnilo. Pro vyhovění volební stížnosti musí být prokázáno, že došlo k porušení některého zákonného ustanovení upravujícího průběh volebního procesu a že tato protizákonnost ovlivnila (nikoli pouze mohla ovlivnit) výsledek voleb, a to hrubým způsobem.

14. V nálezu sp. zn. III. ÚS 3673/14 vyšel Ústavní soud z toho, že přestože zákon o volbách do zastupitelstev obcí neobsahuje na rozdíl od ostatních volebních zákonů požadavek čestnosti a poctivosti volební kampaně, je třeba při posuzování dopadu způsobu vedení kampaně na platnost voleb do zastupitelstva obce uplatnit stejná hlediska jako v případě těch voleb, pro něž zákon výslovně výše uvedený požadavek stanoví. Odkazem na svoji předchozí judikaturu zdůraznil, že zrušení voleb nelze brát jako trest za porušení volebních předpisů, nýbrž jako prostředek k zajištění legitimacy zvoleného orgánu. S výjimkou nejzávažnějších pochybení ve volební proceduře musí státní moc reprezentovaná volebními soudy zachovávat zdrženlivost ve své ingerenci a vyvarovat se aktivismu. To platí zejména ve vztahu k posuzování otázky porušení pravidel volební kampaně. V tomto ohledu judikatura volebních soudů navazuje na závěry Ústavního soudu vyjádřené v nálezu ze dne 26. 1. 2005, sp. zn. Pl. ÚS 73/04. Ústavní soud neshledal nic protiprávního na tom, pokud jsou voličům v průběhu volební kampaně často velmi emocionální a vyostřenou formou předkládány argumenty, které mají ovlivnit jejich volební chování a rozhodnutí, koho budou volit. Smyslem volební kampaně v pluralitní demokracii je nepochybně také to, aby byly posouzeny i ty nejkontroverznější otázky programu politických stran a kandidátů obecně, tak i jejich osobních vlastností a způsobilosti zastávat volenou veřejnou funkci. Jen v takovém případě budou moci voliči rozhodovat se znalostí věci a jen tak může být naplněna ústavní zásada, podle které je lid zdrojem veškeré státní moci. Pokud volební zákon hovoří o požadavku čestného a poctivého vedení volební kampaně, má tím na mysli to, co se dříve označovalo jako čistota voleb (srov. § 56 odst. 1 zákona č. 75/1919 Sb., kterým vydává se řád volení v obcích republiky Československé). Nelze však tyto pojmy vykládat z hlediska soukromého práva a obecné morálky, neboť jde o jejich použití v podmínkách volební kampaně, která není ničím jiným než bojem o hlasy voličů. Jeho negativní projevy lze regulovat, nelze je však zákonem vyloučit. Nejvyšší správní soud tak v usnesení ze dne 29. 6. 2006, čj. Vol 45/2006 – 17, dovodil, že při výkladu pojmů čestně a poctivě musí soudy vycházet nejen z toho, jak jsou chápány v běžném životě, ale současně musí přihlížet k charakteru volební kampaně, která má svá specifika vyplývající z vyostřeného střetu mezi jejími aktéry, kteří se jednak snaží získat podporu pro svůj volební program, jednak podlomit důvěru k volebnímu soupeři. Je především na voličích samotných, aby posoudili, zda kampaň považovali za férovou, a svůj závěr promítli do rozhodnutí o tom, komu odevzdají hlasy. Při hodnocení čestnosti a poctivosti kampaně hodnotí soud nejen jednotlivé skutky, ale též jejich načasování, neboť je významné, zda kandidáti, proti nimž byly tyto skutky namířeny, měli možnost na ně reagovat (viz usnesení NSS ze dne 18. 2. 2013, čj. Vol 44/2013 – 72).
15. V projednávané věci soud předně konstatuje, že navrhovatelé koncipovali svůj návrh velmi obecně. Pakliže v návrhu uvádí, že *„opoziční politické uskupení Lysá nás spojuje vedlo po celé 4 roky proti dosavadnímu vedení města zcela cílenou diskreditující kampaň mající za cíl vyličit dosavadní zastupitelstvo prakticky jako zločineckou organizaci, která s prostředky města hospodaří zcela nezodpovědně, přičemž město jako takové pod jeho správou zažívá nebývalý úpadek. Lživá nařčení vytrvale šířilo a nadále šíří skrze vlastní web, facebook a periodikum“*, jedná se o zcela obecné tvrzení, které soud nemůže nijak podrobněji vypořádat. Navrhovatelé v tomto směru neuvádí (s výjimkou příkladu petice proti výstavbě hal projektovaných jako ubytovny) žádné konkrétní příklady tvrzeného jednání odpůrce č. 3, a své břemeno tvrzení proto neunášejí. Soud dodává, že otázku, zda odpůrce č. 3 porušil princip poctivosti volební kampaně, nelze posoudit, pokud navrhovatel vůbec neuvede konkrétní příklady, které mají toto porušení zakládat.

16. Navrhovatelé dále poukázali na „*tvrzení politického hnutí Lysá nás spojuje, že stávající zastupitelstvo města pod vedením navrhovatele b) chce na území města realizovat výstavbu ubytovny pro dva tisíce sezónních pracovníků, a že vedení města v čele s navrhovatelem b) si tímto zabývá s bezpečností občanů města, způsobuje zhoršení kvality života v Lysé nad Labem a ve svém důsledku způsobuje i snížení cen nemovitostí ve městě*“. Soud však konstatuje, že petice proti výstavbě hal projektovaných jako ubytovny pochází z poloviny roku 2019. Soudu není zřejmé, jakou relevanci pro posouzení dodržení principu poctivosti volební kampaně k volbám konaným na podzim roku 2022 mají mít události, jež se odehrály cca o 3 roky dříve, a ani navrhovatelé v tomto ohledu nic bližšího neuvádějí. Soud tak konstatuje, že otázka petice proti výstavbě hal projektovaných jako ubytovny není pro projednávanou věc vůbec relevantní. K tomu soud dodává, že relevantní není ani argumentace odpůrce č. 2, že odpůrce č. 3 ve svém jednání pokračuje i po volbách, jelikož výroky učiněné po volbách nemohou z povahy věci mít žádný vliv na výsledek již proběhlých voleb.
17. Konečně navrhovatelé uvedli, že „*nebylo výjimkou, že členové výše uvedeného politického uskupení v období těsně před vlastními volbami navštěvovali mnohé občany v Lysé nad Labem přímo v jejich domácnostech a zahlcovali je zcela lživými informacemi o údajných skandálech a nezodpovědném hospodaření navrhovatelů a tím i celého dosavadního vedení města*“. I zde však soudu nezbývá než konstatovat, že navrhovatelé své břemeno tvrzení neunášejí. Navrhovatelé jistě odpůrci č. 3 nevyčítají kontaktní kampaň samu o sobě (kontaktní kampaň je standardním nástrojem volební kampaně v demokratické společnosti), sami ovšem neuvádějí žádné konkrétní příklady toho, jaké lživé informace měly být voličům ze strany odpůrce č. 3 komunikovány – tvrzení o údajných skandálech a nezodpovědném hospodaření jsou zcela obecná, a soud se k nim proto nemůže nijak vyjádřit.
18. Z výše uvedeného je patrné, že podaný návrh postrádá dostatečně konkrétní tvrzení, ze kterých by bylo možné usuzovat na porušení principu poctivosti volební kampaně odpůrcem č. 3. Hlavním argumentem návrhu je v zásadě tvrzení, že navrhovatelé jsou po celé volební období poškozováni svými politickými oponenty sdruženými v současnosti ve volební straně Lysá nás spojuje – odpůrci č. 3. K tomu soud pokládá za nezbytné zdůraznit závěry ustálené judikatury Ústavního soudu a správních soudů, rekapitulované výše, podle které volební kampaň není ničím jiným než bojem o hlasy voličů. Její negativní projevy lze regulovat, nelze je však zákonem vyloučit. Při výkladu pojmů čestně a poctivě musí soudy přihlížet k charakteru volební kampaně, která má svá specifika vyplývající z vyostřeného střetu mezi jejími aktéry, kteří se jednak snaží získat podporu pro svůj volební program, jednak podlomit důvěru k volebnímu soupeři. Je především na voličích samotných, aby posoudili, zda kampaň považovali za férovou, a svůj závěr promítli do rozhodnutí o tom, komu odevzdají hlasy. Při hodnocení čestnosti a poctivosti kampaně hodnotí soud nejen jednotlivé skutky, ale též jejich načasování, neboť je významné, zda kandidáti, proti nimž byly tyto skutky namířeny, měli možnost na ně adekvátním způsobem reagovat. V projednávané věci soud musí přisvědčit odpůrci č. 3 a osobě zúčastněné na řízení, že navrhovatelé měli dostatek času a možností se s útoky opozice vypořádat a přesvědčit občany Lysé nad Labem, že jejich kroky jsou v zájmu města. Nelze přitom přehlédnout, že navrhovatelé nejsou osobami, jejichž hlas by uplynul 4 roky nemohl být slyšet, či mohl být marginalizován. Je tomu právě naopak, jelikož navrhovatelé byli uplynulé volební období čelnými představiteli města Lysá nad Labem, a navrhovatel b) byl dokonce jeho starostou. Je tedy zcela zřejmé, že navrhovatelé měli dostatek prostředků a příležitostí přesvědčit občany o svých kvalitách, stejně jako o nedostatecích odpůrce č. 3.

19. Navrhovatelé ve svém návrhu uvedli, že „po dobu 4 let v minulém volebním období působili v zastupitelstvu města, přičemž dle svých sil a možností se snažili realizovat mnoho projektů, o kterých byli přesvědčeni, že budou občanům města Lysá nad Labem ku prospěchu a zlepší celkovou kvalitu života všech jeho obyvatel“. Z výsledku voleb je zcela zřejmé, že navrhovatelé občany Lysé nad Labem nepřesvědčili, a není úkolem soudu svobodně a demokraticky vyjádřenou vůli občanů zpochybňovat. Jak již bylo řečeno, navrhovatelé v podaném návrhu (a ani v replice k vyjádření odpůrců) neuvedli žádné tvrzení, které by nasvědčovalo porušení zákona o volbách ze strany odpůrce č. 3, natož aby nasvědčovalo porušení zákona způsobem tak zásadním, že by byl na místě zásah soudu.
20. Jelikož soud neshledal návrh důvodným, zamítl jej. Soud rozhodl o návrhu bez jednání (§ 90 odst. 3 s. ř. s.), neboť žádné dokazování neprováděl, vycházel toliko z evidencí vedených správními orgány. Listinné důkazy předložené účastníky soud neprováděl, jelikož návrh neobstál již v rovině tvrzení – i kdyby soud přisvědčil všem tvrzením navrhovatelů, návrhu by nebylo možno vyhovět, a to dílem pro přílišnou obecnost těchto tvrzení (body 15 a 17 usnesení), dílem pro absenci jejich relevance ve vztahu k projednávané věci (bod 16 usnesení).
21. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 93 odst. 4 s. ř. s. tak, že právo na náhradu nákladů řízení nemá žádný z účastníků.
22. Výrok o náhradě nákladů řízení osoby zúčastněné na řízení se opírá o § 60 odst. 5 s. ř. s. V dané věci soud osobě zúčastněné na řízení neuložil žádnou povinnost, přičemž současně neshledal žádné důvody hodné zvláštního zřetele, pro něž by jí měl přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není kasační stížnost přípustná (§ 104 odst. 1 s. ř. s.).

Usnesení nabývá právní moci dnem vyvěšení na úřední desce soudu (§ 93 odst. 5 s. ř. s.).

Praha 19. října 2022

Mgr. Tomáš Kocourek, Ph.D., v. r.
předseda senátu